

Ruim 5.000 moorden per jaar Bruidschat symbool vrouwen-onderrukking

Uit officiële cijfers blijkt dat er jaarlijks ongeveer vijftienduizend vrouwen het slachtoffer worden van bruidschat-moorden. Daarnaast worden veel gevallen niet als zodanig geregistreerd omdat ze worden afgedaan als 'ongelukjes in de huishouding'. Het aantal moorden neemt nog steeds toe en op de een of andere manier krijgt de Indiase overheid er maar geen greep op.

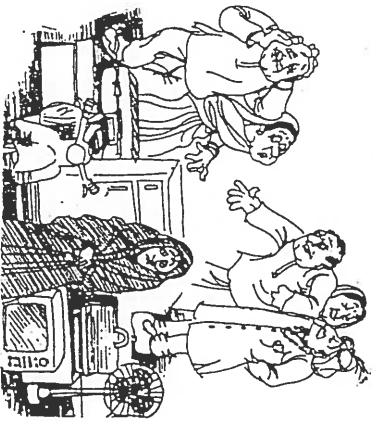
Het bruidschat-systeem stamt uit een zeer ver verleden. In oude religieuze geschriften worden koninklijke bruiden beschreven die bijvoorbeeld honderd koeien als bruidschat meebrachten. Draupadi, Subhadra en Utitara brachten grote hoeveelheden paarden, olifanten en juwelen mee bij hun trouwerij. Vrouwen worden in die geschriften gezien als een cadeau dat zo snel mogelijk moet worden gegeven aan hun 'rechtgenoot-god'. De 'waarde' van vrouwen is door dit soort beschrijvingen sterk gereduceerd.

In het iets minder grijze verleden werd de bruidschat door de ouders tijdens de bruiloft aan de bruid gegeven. Dochters hadden geen recht op een erfdeel en ze kregen op deze manier enigszins een compensatie. Het was verder een manier om pas getrouwde stellen een basis te geven om op te bouwen. Hoewel het aanvankelijk een gift aan de bruid was, is het in de loop van de geschiedenis veranderd in een gift van de familie van de bruid aan de schoonfamilie. In de praktijk betekende dit een enorme last van de familie van de bruid. Het krijgen van een aantal

dochters kan door de vereiste bruidschatten zelfs het faillissement van de familie betekenen. Voor de vrouwen zelf is de gedachte hieraan afschuwelijk. De laatste decennia is de bruidschat gedegeenerd tot een egoïstische commerciële transactie waarbij geld en andere bezittingen van groter belang lijken te zijn. De bruidschat als handelswaar is inmiddels doorgedrongen in alle kasten en klassen van de Indiase samenleving. Ouders worden soms geconfronteerd met eisen die hen dwingen om op alles wat ze hebben een hypotheek te nemen als ze tenminste hun dochter willen laten trouwen. De toenemende vercommercialisering en de daarmee samenhangende wens om snel rijk te worden dragen bij aan deze stijgende eisen.

Meisjes worden daardoor een steeds grotere 'last' voor de ouders. Zolang vrouwen sociaal en religieus gezien minder 'waard' zijn, moeten de ouders om dit te compenseren steeds meer materiële zaken meegeven bij haar huwelijk die waarde vertegenwoordigen. Huwelijken kennen dan ook veel uiterlijk vertoon met religieuze ceremonies en

luxeproducten zoals koelkasten, scooters en computers.

Cartoon uit Social Action

'Zomaar een voorbeeld'

Op 18 december 1987 overgoot Anita Verma zich met petroleum en stak zij zichzelf in brand en overleed aan de verwonding. Zij was niet langer opgewassen tegen de wreedheden die haar echtgenoot Paramjeetsingh Chavan en zijn ouders haar aandedden. In maart 1995 werden haar man en schoonouders veroordeeld tot boetes en gevangennisstraffen. Zij werden veroordeeld op basis van het uit 1983 stammend *art. 498 A* van het Indiase wetboek van strafrecht. Daarin staat dat: "als de echtgenoot of familie een vrouw onderwerpt aan wreedheden, hij zal (zij zullen) worden bestraft met gevangenneming van ten hoogste drie jaar en erbovendien een boete opgelegd kan worden." De term 'wreedheden' verwijst naar bewust gedrag dat de vrouw in gevaar brengt, verwondt of er zelfs toe leidt dat de vrouw zelfmoord pleegt. Het

staat verder op die gevallen waarin de vrouw wordt lastiggevallen om haar of haar familie te dwingen om aan niet afgesproken financiële eisen te voldoen.

De geschiedenis

Anita trouwde met Paramjeetsingh op 27 oktober 1985. Haar ouders zetten toen Rs. 30.000,- vast op haar naam. Maar het duurde niet lang voordat haar schoonouders, bij wie zij was ingetrokken, haar begonnen lastig te vallen met de eis dat haar geld eigenlijk een bruidsschat was en dat zij daar dus recht op hadden. Toen ze weigerde haar geld af te geven, begonnen de mishandelingen. Klagen bij Paramjeetsingh hielp haar van de wal in de sloot. Op aandringen van zijn ouders begon hij haar te slaan. Tijdens haar tweede zwangerschap trok ze weer bij haar ouders in. Paramjeetsingh, inmiddels werkloos, bezocht haar ouders huis en dreigde haar te verlaten als hij niet meer geld kreeg. Anita ging samen met haar vader naar een speciale organisatie voor hulp aan vrouwen en kinderen. Daar werd onder begeleiding gesprekken gevoerd tussen haar en Paramjeetsingh. Dit leidde ertoe dat de zaak werd 'bijgelegd'. Beiden gingen in een door haar ouders gekocht appartement wonen. Maar daarmee waren de problemen niet opgelost. Paramjeetsingh eiste vervolgens dat de flat op zijn naam werd gezet. Anita zag hierna geen andere uitweg meer en stak zichzelf in brand.

Drastische hervorming

Veel ngo's in India houden zich bezig

met dit soort zaken en zij proberen te voorkomen dat mensen bruidsschatten eisen of betalen. In sommige streken of buurten worden door de gemeenschap afspraken gemaakt om er op toe te zien dat er geen bruidsschat meer wordt betaald. Maar het probleem zit zo diep geworteld dat het van verschillende kanten zal moeten worden aangepakt.

Jyotsna Chatterji, directrice van *Joint Women's Programme* stelt onder meer de volgende eisen aan de overheid:

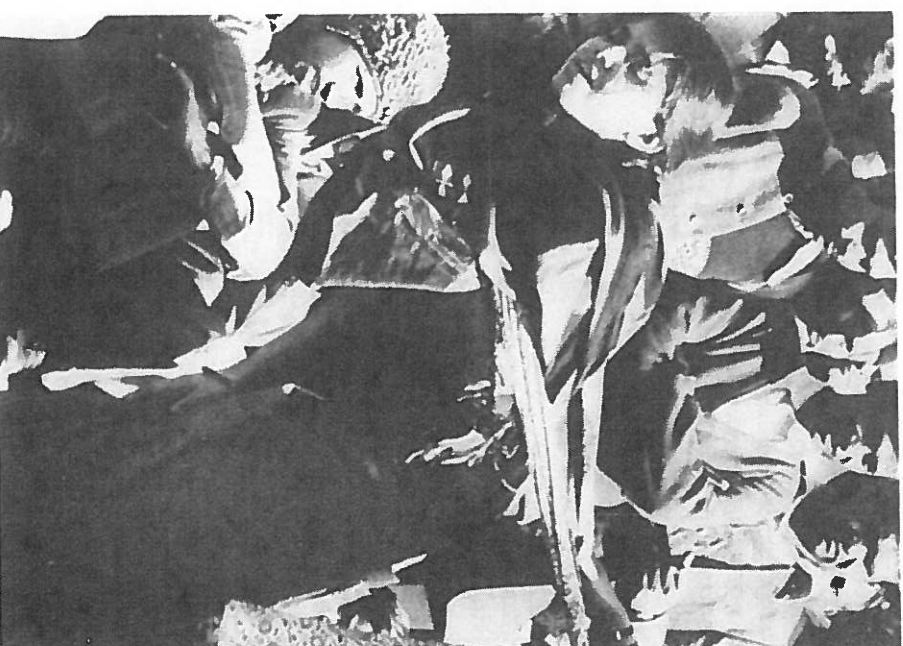
- * De 'Anti-Dowry Cell' moet meer macht krijgen om op te kunnen treden. Momenteel is het alleen een te consulteren organisatie die zich richt op het bijleggen van de ruzie en het begeleiden van de vrouwen.

- * De organisaties die zich hier op vrijwillige basis mee bezighouden moeten formeel worden verbonden aan de Anti-Dowry Cell.

- * De officiële afschaffing van de bruidsschat stelt niets voor zolang

er geen drastische hervorming plaatsvindt van alle wetten aangaande de status van vrouwen, dat wil zeggen wanneer mannen en vrouwen geen gelijke erfrechten en recht op beloning hebben.

- * De media zouden consequent een anti-bruidsschat houding moeten gaan bevorderen. Daar waar ze dat niet doen of suggereren dat de gewoonte

Strattheater over de bruidsschat (foto: Sheba Chhachhi, LifeToots)

van bruidsschatten geven een goede zaak is, zouden ze moeten worden bestraft.

Het zal helaas niet meevallen om een zo diep geworteld kwaad uit te roeien. Het is duidelijk dat zolang vrouwen worden gezien als een minderwaardig schepsel het aantal moorden niet zal afnemen. Dat er wat betreft de kijk op vrouwen in grote delen van India weinig is veranderd blijkt uit de groeiende vraag naar artsen die onderzoeken of de foetus van het mannelijke of vrouwelijke geslacht is. Als het vrouwelijk is wordt steeds vaker besloten tot een abortus. Op de 1.000 mannen telt India momenteel 930 vrouwen. Als op het terrein van de bruidsschat de vrije markt haar werking heeft, zou bij het

toenemende mannen-overschot marktprijs van het sterke geslacht drastisch moeten dalen. Maar helaas zal het op dit gebied wel niet zo werken.

Pas als de vrouwen als gelijkwaardige partners zullen worden beschouwd en behandeld zie ik enige kans op verbetering. Om dat te bereiken zal een massaal offensief moeten worden ingezet. Daar aan zal eenieder zijn of haar bijdrage moeten leveren: de overheid door de wetgeving aan te passen; de politie en justitie met de uitvoering daarvan; de religieuze leiders met hun houding ten aanzien van vrouwen en de media door het bestaande bruidsschat systeem matig te verordelen.

Ipe van der Deen

Advertentie

INDIA INSTITUUT PROGRAMMA sept. – dec. 1995

Cursussen

(aanvang 12.9 of later)

India, een algemene inleiding

Inleiding in de Indiase wijsbegeerte

Sanskrit: beginners: epos: Panini

Modern Gesproken Sanskrit

Tempelarchitectuur van India

Indiase kunst, een overzicht

Filosofische ontwikkelingen

in het Boeddhisme

Het Devanagari schrift
(देवनागरी लिपि)

Bel of schrift voor inlichtingen en folder: (020-)6626662 of (020-)6641223;
INDIA INSTITUUT, postbus 75861, 1070 AW Amsterdam.

भारत संस्थान, ऐम्स्टर्डम

Lezingen

The Gita and mental health (27.9)

Overzicht uitvoerende kunsten

van Zuid-India (11.10)

De Zuidindische bamboe-fluit (25.10)

Het Indo-europees en de

Indo-europeanisten (15.11)

Hindi taal-studiereis

3 of 4 weken, vertrek 13 oktober 1995,

vanaf fl. 2995,-

भारत संस्थान, ऐम्स्टर्डम